

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
30-31 грудня 2013 р.**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Спокійно проаналізувати помилки і шукати компроміси в парламенті "Голос України"2

О.Доній (позафракційний): "У 2013 році стали особливо помітні не так помилки, як вади нинішньої влади. Зокрема, прем'єр Микола Азаров, заявивши, що якби не 15 мільярдів доларів російського кредиту, то в країні був би економічний колапс, фактично визнав, що застосовувані владою методи, а саме, утиски малого і середнього бізнесу та олігархізація економіки якраз і призвели до цього колапсу".

Держбюджет-2014 — дежавю "покращення"?! Олександр Слобожан, "Дзеркало тижня"5

Аналіз законопроекту про державний бюджет на 2014 р. у частині місцевих бюджетів і міжбюджетних відносин приводить до висновку про ілюзорність покращення в цій сфері. В проекті головного кошторису країни збереглася несприятлива тенденція останніх років щодо щорічного недофінансування делегованих державою місцевому самоврядуванню повноважень (освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, спорту тощо).

П'ять помилок уряду Азарова Зіновій Партико, "День"7

Хто зірвав зовнішню політику Президента, яка задекларована в Законі «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики України»? Хто зірвав план Партії регіонів, зафіксований у статуті цієї політичної сили, стати асоційованим членом євроспільноти? З цією метою за кількома пунктами оцінімо внутрішню політику, яку проводив Кабінет міністрів України.

Навіщо Майдану «Майдан» Журнал "Український тиждень"9

Перед «Майданом» стоїть ще одне стратегічне завдання: не допустити судових і політичних репресій. На це вказала більш ніж половина членів Ради ВО «Майдан». Але вже після цих розмов сталися збройний напад на активіста харківського Євромайдану Д.Пилипця та звіряче побиття київської журналістки Т.Чорновол.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Оппозиция: тектонический сдвиг Левый Берег.ua11

Имеем: два наиболее высоких рейтинга в протестной среде у Кличко и Порошенко. Логичный ход – их суммировать. Суммировать посредством создания тандема: Кличко – Президент, Порошенко – Премьер. В формате тандема провести избирательную кампанию.

БЛОГИ

Арсен Аваков: «Доктор твиттерических наук внес предложение...» lb.ua14

То, что Допа давно и упорно старается быть самым верным плохишом для Януковича очевидно. То, что хочет изо всех сил быть самым большим радикалом и сепаратистом страны

– проявляється все рельєфнее. То, что хочет он в российский имперский плен, вне зависимости от судьбы Януковича – все очевиднее из его русофильской риторики последнего времени.

Анатолій Гриценко: «Рада Майдану і Майдан: моя позиція» pravda.com.ua.....15

Отримав сотні листів, дзвінків, смс, коментів-питань – щодо діяльності Ради Майдану і моєї в ній участі (неучасті), щодо дальшої долі Майдану. Відповідаю на питання, які Ви ставите найчастіше.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Вступив в силу Закон, який передбачає звільнення від відповідальності усіх учасників грудневих протестів ICTV, Факти тижня17

Уходящий год стал богатым на события Интер, Подробности недели22

В 2013-м весь мир говорит о сланцевой революции, добыче сланцевого газа ТРК "Украина", События недели24

Віталій Кличко: «Опозиція оголошує всеукраїнський страйк після свят» Радіо Свобода, Свобода сьогодні24

Друковані видання

Спокійно проаналізувати помилки і шукати компроміси в парламенті "Голос України"

Попри те, що 2013 рік був не простий, підстав для оптимізму багато. Але для того, щоб упевнено дивитися в майбутнє і прогнозувати події, маємо спокійно проаналізувати помилки, пригадати найбільш значущі події, які згуртували і політиків, і суспільство.

Володимир Олійник (фракція Партії регіонів):

— У цьому році важливим є те, що не допустили політичної і економічної кризи. Незважаючи на непросту політичну ситуацію в країні, діють майже всі інститути влади. Реальною була загроза економічної кризи. Україна потрапила в таку ситуацію, коли, з одного боку, була не зовсім дружня політика по відношенню до нас з боку Росії. Значною мірою ми втратили ринки збуту вітчизняних товарів і на 28 відсотків упав товарообіг між нашими країнами. З другого боку, Міжнародний валютний фонд запропонував кредит з підвищеним удвічі тарифом, а це революція. Екс-президент Польщі Олександр Квасневський сказав, що Європа недооцінила як тиск Росії, так і ситуацію, яка виникла в Україні. Адже вона могла підставити економічне плече, але цього не зробила, з яких міркувань — покаже час.

Цей рік виявився складним і тим, що був новий, більш радикальний парламент. Радикалізували його праві сили. Але, незважаючи на це, нам вдалося спільно ухвалити багато євроінтеграційних законів. Також заклали непогану перспективу, з точки зору розуміння того, що на майдані майбутнє України не вирішується. На вулиці можемо отримати гарний сигнал, дослухатись до суспільства, але компроміс потрібно шукати в парламенті, за круглим столом, щоб вийти з цієї ситуації ще сильнішими.

Наступного року треба зберегти в країні стабільність. Україна має бути неподільною.

Сподіваюся, що державний бюджет буде прийнято 16 січня 2014 року. 16 січня люди мають бути впевнені, що вони отримуватимуть підвищені пенсії, зарплати, стипендії.

Хотів би побажати, щоб ми більше зусиль вкладали не у свисток, а в колеса, що рухаються.

Андрій Павловський (фракція ВО «Батьківщина»):

— Цей рік був дуже складний для України і для кожного громадянина. Якщо уряд й надалі ігноруватиме бажання і вимоги людей, то це призведе до подальшого загострення ситуації в країні.

Цей рік також був невдалий з точки зору економіки. Зокрема, не виконано плани наповнення бюджету. Протягом року падали показники у промисловості та ВВП. Розраховувати тільки на те, щоб узяти іноземні кредити і так збільшити зовнішню заборгованість, — це не вихід із ситуації. Тим більше що Росія надала кредит у розмірі 15 мільярдів доларів на виплату пенсій, зарплат тощо. Отже, дійшли до того, що беремо кредити для фінансування соціальних програм. Це — крайнощі.

Серед позитивних моментів можна виокремити ухвалення євроінтеграційних законів.

Цей рік став переломним, адже громадяни зрозуміли, що потрібно захищати власні інтереси.

Сподіваюся, в наступному році у якийсь спосіб буде знайдено політичний компроміс. Рано чи пізно Кабмін відправлять у відставку або парламент, або Президент підпише відповідний указ. Це буде першим кроком до розв'язання політичної кризи. Якщо ні, то протистояння загострюватимуться.

Як сюрприз для можновладців я з експертами підготував законопроект, що забороняє високопосадовцям мати нерухомість і рахунки за кордоном. У Верховній Раді він буде зареєстрований наступного року.

Ростислав Павленко (фракція «УДАР»):

— Це був рік, який подарував надію на те, що Україна нарешті реалізує свій вибір, про який говорять уже понад десятиліття, — європейський вибір, який визначатиме поєднання України із сім'єю цивілізованих народів, що дало би можливість привести рівень життя до європейських стандартів. На жаль, ці сподівання не справдилися через рішення виконавчої влади і більше того — було перейдено ті межі, які завжди існували в українському суспільстві, коли право на мирний протест владою не оспорювався і влада йшла на діалог, а не застосовувала силу. Під кінець року мали неприємний сюрприз від влади, що спровокувало вибух громадянського гніву. І входимо у новий рік фактично у стані політичної кризи: коли те, що накопичувалося останні три роки, — незадоволення рівнем життя, ставленням влади до громадян вилилися в масштабні виявлення опозиції, коли є Майдан у Києві та на інших площах у країні. Сподіваюся, що буде цивілізований вихід із політичної кризи, адже в Україні це не перший випадок, коли цивілізований вихід знаходився. Вихід вбачається у дострокових виборах. Наступний рік може пройти під знаком таких виборів.

Роль парламенту може бути провідною. Якщо більшість народних депутатів виходитимуть із власної позиції та гідності, то цілком можна вийти на порозуміння, на цивілізований вихід, на призначення дострокових виборів, якщо з цим погодяться всі сторони. Зрештою, під кінець року ми бачили прояв такого порозуміння, коли було ухвалено закон про відмову від переслідування активістів та учасників акцій протесту і Президент погодився та підписав відповідний закон.

Я оптиміст, і зустрічатиму Новий рік усе-таки із сподіваннями на мудрість і громадян, і передусім політиків, що буде знайдено цивілізований вихід, спрямований на краще для всієї країни.

Петро Цибенко (фракція КПУ):

— Найголовніший висновок, який напрошується: на жаль, Україна продовжує перебувати у тяжкій економічній та політичній кризі. В останній місяць року, так би мовити, «з'явилося світло у кінці тунелю» — маю на увазі домовленості з Російською Федерацією щодо зниження ціни на газ, отримання кредиту та укладання окремих договорів у низці галузей. Мої найщиріші сподівання пов'язані з цими рішеннями, які дадуть можливість не проситися до Європи у статусі бідного родича у найми, а будувати Європу у себе в країні. Дуже сподіваюся,

що українському народу, працелюбному, розумному, розважливому, вистачить розуміння того, що найкраще, нікуди не рухаючись, будувати Європу у власній країні.

З цими сподіваннями пов'язані мої надії на наступний рік, на перспективу розвитку країни. Бо, на превеликий жаль, ми втратили дуже багато.

Водночас хочу відзначити приємний для мене факт: цього року організація ветеранів виступила ініціатором всеукраїнської естафети пам'яті: «Слава визволителям України». Нинішнього року всі регіони Лівобережжя відзначили 70-ту річницю визволення територій від фашистських загарбників. Святкування відбувалося на доволі високому державницькому рівні, з повагою, пошаною до творців Великої Перемоги. Наступний рік буде роком завершення цієї естафети. 28 жовтня 2014 року відзначатиметься визволення території Закарпаття, а відтак — визволення України від німецько-фашистських загарбників.

Наступний рік буде дуже непростий. Є таке американське висловлювання: рік президентських виборів — це гарний час для поганої політики і поганий — для гарної політики. Щоправда, вибори у нас нескінченні, то одні, то інші. Непрості економічні завдання стоять перед Україною. Бо, справді, нам потрібно піднімати власну економіку. На цій базі підвищувати добробут народу.

Андрій Мохник (ВО «Свобода»):

— У 2013 році українське суспільство пододало ту зневіру, яка була після помаранчевої революції і знову вийшло обстоювати свої права — дуже масово, дуже послідовно, дуже твердо і, навіть, радикально. По суті, воно вкотре проявило себе як рушійна сила усіх процесів в українській державі.

Що стосується влади, то складається враження, що вона перебуває десь у космосі й не тільки не бачить тих процесів, що відбуваються, а й не хоче їх бачити. До того ж, якщо всередині країни влада поводить себе як динозавр, що не хоче зважати на думки людей через свою начебто величину, то на зовнішньополітичному напрямку влада веде себе як страус, що засовує голову в пісок.

Варто також зазначити, що в цьому році Україна стала однією з центральних тем геополітики. І це відбулося не тому, що влада спочатку готувала Угоду про асоціацію з ЄС, а потім відмовилася її підписувати, а завдяки українському суспільству, яке у цій ситуації продемонструвало свою зрілість. І саме цим обумовлений сьогоднішній інтерес світових гравців до України. Причому якщо деякі з країн, зокрема, Росія, дивляться на це з пересторогою, але більшість країн — з певними сподіваннями. Разом з тим ми бачимо, що сьогодні ні Росія з одного боку, ні Європа з США не хочуть вступати у відкриту боротьбу за Україну. Змінити цей баланс сил можемо лише ми самі. Тому, на мою думку, найголовнішим здобутком 2013 року стало те, як виросла українська нація.

Від 2014 року очікую продовження боротьби та бажаю українському суспільству не зневірюватися і не здаватися. Бо перемагає витриваліший та той, хто вірить у перемогу. А українська нація вже показала, що має для цього дуже великий потенціал.

Олесь Доній (позафракційний):

— У 2013 році стали особливо помітні не так помилки, як вади нинішньої влади. Зокрема, прем'єр Микола Азаров, заявивши, що якби не 15 мільярдів доларів російського кредиту, то в країні був би економічний колапс, фактично визнав, що застосовувані владою методи, а саме, утиски малого і середнього бізнесу та олігархізація економіки якраз і призвели до цього колапсу. Крім того, у році, що минає, для всіх стало очевидним, що українська зовнішня політика є непрозорою, а влада — неспроможною домовлятися. Бо цілий рік готувати Угоду про асоціацію з Євросоюзом, переконувати в її необхідності більшість суспільства та навіть переважну більшість членів фракції Партії регіонів, і в останній момент її не підписати — так переговори на міжнародному рівні не ведуться. І, водночас, лише за тиждень підготували та підписали угоди з Росією.

Ще одна проблема, яка особливо стала помітною останнім часом — це ситуація із правоохоронними органами. Причому, це не тільки пов'язано з відверто садистськими діями «Беркута» під час розгону акцій протесту. Наприклад, уже нікого не дивують повідомлення про

поновлення у званнях міліціонерів, які кийком гвалтували затриманого. Цей відвертий садизм, що процвітає у правоохоронних органах, пояснюється тим, що за всіх президентів ці органи так і не було очищено від тих, хто з моральних причин не мав би там працювати. І це в повній мірі проявило себе під час побиття студентів на Євромайдані. До того ж в Україні не було проведено жодних люстраційних процедур та не було усунуто ще радянської агентури, котра сьогодні використовується для влаштування різноманітних провокацій.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=310145>

Держбюджет-2014 — дежавю "покращення"?! *Олександр Слобожан, "Дзеркало тижня"*

Аналіз законопроекту про державний бюджет на 2014 р. у частині місцевих бюджетів і міжбюджетних відносин приводить до висновку про ілюзорність покращення в цій сфері. В проекті головного кошторису країни збереглася несприятлива тенденція останніх років щодо щорічного недофінансування делегованих державою місцевому самоврядуванню повноважень (освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, спорту тощо).

Дані попереднього аналізу свідчать, що бюджетна сфера на рівні місцевого самоврядування забезпечується лише на 85% від реальної потреби. Найкатастрофічнішим, як і в минулі роки, є рівень фінансування по галузях "Державне управління" — 45,5% та "Фізична культура і спорт" — 52,2% від потреби.

Слід зазначити, що контрольні цифри ще тільки доводяться до органів місцевого самоврядування, тому точний відсоток недофінансування делегованих державою повноважень на 2014 р. поки неможливо визначити. Внаслідок неприйняття держбюджету у визначені законодавством строки органи місцевого самоврядування позатверджували тимчасові розписи.

Виходячи з цього, можна спрогнозувати, що наприкінці 2014-го (як і в попередні роки) в бюджетній сфері населених пунктів виникнуть проблеми із забезпеченням у повному обсязі виплат зарплат, оплати комунальних послуг і розрахунків за енергоносії.

При визначенні показників для розрахунку міжбюджетних трансфертів Міністерством фінансів не було враховано обсяги фактичних видатків, проведених на відповідні делеговані повноваження в 2013 р. (хоча враховано 6,2 млрд грн за 2012 р.), не визначено фінансових нормативів бюджетної забезпеченості окремо по кожній галузі бюджетної сфери та в розрізі кожної групи адміністративно-територіальних одиниць. А загальний обсяг фінансових ресурсів за кожним видом видатків, що враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, було визначено без урахування державних соціальних стандартів і нормативів та оновлення фінансових нормативів бюджетної забезпеченості.

Отже, відповідні президентські доручення (закріплені в указах №187/2012 від 12 березня 2012 р., №128/2013 від 12 березня 2013 р.) і вимоги частини 10 "Прикінцевих та перехідних положень" Бюджетного кодексу України так і залишилися на папері.

Фактично органи місцевого самоврядування на центральному рівні знову змушують спрямовувати значні обсяги власних доходів місцевих бюджетів (у 2013 р. ця цифра становила майже 6 млрд грн) на покриття закладеного дефіциту та відмовитися від фінансування важливих для жителів населених пунктів сфер життєдіяльності, а саме:

- утримання інфраструктури житлово-комунального господарства (водогонів, тепломереж тощо) і соціально-культурної сфери;
- робіт з поточного та капітального ремонту житлового фонду;
- комунального дорожнього господарства;
- робіт із благоустрою (прибирання вулиць, парків, місць загального користування, озеленення), вивезення сміття, утримання кладовищ тощо.

Ба більше, навіть власних фінансових ресурсів у селах, селищах і містах може не вистачити на покриття закладеного дефіциту в фінансуванні бюджетної сфери. Адже й показники дохідної частини місцевих бюджетів, передбачені на 2014 р., є завищеними

(наприклад, зростання єдиного податку заплановано в 1,5 разу від передбаченого на 2013 р.). Так, при визначенні бази для формування дохідної частини багатьох місцевих бюджетів на 2014 р. не було в повному обсязі враховано зміни в складі платників та в їх фінансово-економічному стані. При тому, що на кінець 2013-го не виконується дохідна частина бюджету.

Малоймовірним є заплановане зростання закріплених і власних доходів місцевих бюджетів, оскільки органи місцевого самоврядування не мають реального впливу на базу оподаткування, ставки, правила адміністрування, які визначаються на центральному рівні. На сьогодні насправді існує значний резерв збільшення надходжень до місцевих бюджетів, пов'язаний із детінізацією економіки та легалізацією заробітної плати. Проте реальні повноваження в органів місцевого самоврядування щодо застосування дієвих заходів до суб'єктів господарювання, які виплачують заробітну плату нижче мінімальної та ухиляються від сплати податків, відсутні. Неможливо розраховувати на те, що бізнес, який 20 років перебував у "тіні", відразу вийде з неї. Особливо з урахування того, що не передбачено "амністії капіталів", послаблення податкового навантаження та дієвих механізмів перетворення територіальних підрозділів Міндоходів із фіскальних органів на сервісні служби.

Таким чином, заплановане зростання не підкріплене реальним соціально-економічним розвитком країни. Слід не забувати про негативні наслідки блокування Держказначейством видатків місцевих бюджетів, що вже призвело до охолодження економіки. Підприємці з приватного сектора, не отримавши коштів за капітальними видатками, не можуть сплачувати податки до бюджетів усіх рівнів і відрахування до соціальних та Пенсійного фондів.

Неприємним сюрпризом для місцевого самоврядування в 2014 р. стане зростання обсягів вилучення з місцевих бюджетів до державного на 68,8% (з 1,6 млрд грн у 2013 р. до 2,7 млрд у 2014-му). Водночас не забезпечено повної компенсації втрат доходів місцевих бюджетів унаслідок надання державою податкових пільг. У проекті на 2014 р. передбачено лише 152,1 млн грн на такі цілі.

Крім того, наступного року органи місцевого самоврядування можуть зіткнутися з вилученнями на користь держбюджету боргів за середньостроковими позиками (4,7 млрд грн), що виникли внаслідок прорахунків на центральному рівні під час планування доходів місцевих бюджетів у 2009–2012 рр. На жаль, списання цієї заборгованості місцевих бюджетів, незважаючи на численні звернення органів місцевого самоврядування, в проекті головного держкошторису на 2014 р. не передбачено.

У цих умовах не дивно, що рівень залежності місцевих громад від трансфертів з держбюджету щороку зростає.

Для уряду вже стала нормою відмова від фінансування державних цільових програм. Зокрема, і на 2014 р. не передбачено фінансування Державної цільової програми підтримки соціально-економічного розвитку малих міст на 2011–2015 рр. (постанова КМУ від 29 листопада 2010 р. №1090), заходи якої в 2011–2013 рр. також не фінансувалися.

Водночас слід зауважити, що значним позитивом проекту держбюджету-2014 є закріплення обсягу державного фонду регіонального розвитку на рівні 3,5 млрд грн, що цілком відповідає вимогам ст. 24-1 Бюджетного кодексу: "1 відсоток прогнозного обсягу доходів загального фонду проекту Державного бюджету України на відповідний рік" (у 2013 р. було передбачено менш як 1 млрд грн, що взагалі не відповідало вимогам Бюджетного кодексу). Залишається сподіватися, що проблеми з непрозорим механізмом розподілу коштів цього фонду в 2014 р. будуть вирішені. Наразі це завдання президентського Національного плану дій на 2013 р. Міністерством економічного розвитку і торгівлі України не виконано.

Однак найбільше обурення викликає ситуація з відсутністю належного державного фінансування сфери житлово-комунального господарства. Дефіцит ресурсів галузі на 2014 р. становить понад 16 млрд грн, зокрема взагалі не передбачено видатків на ліфтове господарство, реконструкцію гуртожитків, переоснащення та капремонт будинків, в яких утворюється ОСББ, на заміну та капремонт теплових, водопостачальних і водовідвідних мереж, заходи з енергоефективності та енергозбереження, на розробку містобудівної документації, придбання вагонів комунального електротранспорту, на заходи благоустрою територій районних центрів і

малих міст тощо. Не забезпечено в повному обсязі видатки за програмою "Питна вода" (0,2 млрд грн за мінімально необхідних 0,8 млрд).

Наслідками такого підходу може стати катастрофічна ситуація в житлово-комунальному господарстві — досить згадати Алчевськ узимку 2006 р. чи Суходільськ улітку 2003-го.

Узагалі не передбачено субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню. За розрахунками Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, розмір цієї субвенції на 2014 р. має становити 17,5 млрд грн. Станом на 1 січня 2014-го очікується така кредиторська заборгованість у цих сферах: тепло — 10,02 млрд грн, вода — 7,5 млрд. Наразі розглядається малоприємний для муніципалітетів варіант погашення цієї заборгованості фінансовими векселями.

Дивують також підходи до визначення обсягів фінансування соціальних пільг, наданих державою, зокрема щодо пільгового проїзду (передбачено на рівні 2 млрд грн, хоча потреба перевищує 3 млрд). Отже, в 2014 р. триватиме занепад комунального транспорту, що перевозить пільговиків без належних фінансових компенсацій держави. Ймовірно, ми знову станемо свідками страйків працівників цих підприємств, як це було нинішнього року в Дніпропетровську, Львові, Києві.

Таким чином, можна стверджувати, що в 2014 р., як і в попередні роки, основною проблемою залишається невідповідність між поставленими органам місцевого самоврядування завданнями та передбаченими ресурсами, необхідними для їх виконання. І якщо парламент залишить без змін у цій частині проект основного фінансового документа країни, територіальним громадам залишається лише сподіватися на те, що за результатами першого кварталу 2014 р. показники місцевих бюджетів і міжбюджетних відносин уряд перегляне в бік покращення...

<http://gazeta.dt.ua/finances/derzhbyudzhbet-2014-dezhavyu-pokraschennya-.html>

П'ять помилок уряду Азарова *Зіновій Партико, "День"*

або Хто зірвав зовнішню політику Президента на євроінтеграцію?

Євроінтеграційна «пауза» - програш української зовнішньої політики. Віктор Янукович вже анонсував можливі звільнення відповідальних за підготовку Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом.

Хто зірвав зовнішню політику Президента, яка задекларована в Законі «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики України»? Хто зірвав план Партії регіонів, зафіксований у статуті цієї політичної сили, стати асоційованим членом євроспільноти? З цією метою за кількома пунктами оцінимо внутрішню політику, яку проводив Кабінет міністрів України.

Перше. Уряду дуже заважали високі ціни на газ, які були зафіксовані ще за часів прем'єрства Юлії Тимошенко. Правильним виходом із цієї ситуації, як відомо, є диверсифікація енергопостачання в Україну, наприклад, придбання бурових установок для буріння свердловин на українському чорноморському узбережжі. Частково це вже зроблено.

Інший шлях – це позов до міжнародного суду щодо зміни ціни на газ так, як це зробила ціла низка інших країн Європи. Судові позови європейських країн були задоволені. Чому Україна не подала позов? Для влади така позиція була вигідною. Пропустимо, одна з причин – потреба тримати Тимошенко в ув'язненні. Для того, щоб завжди мати на кого кивати як на винуватця кепського поточного стану справ у економіці (за радянським принципом: сидить, - отже, винувата!).

Але в результаті влада зіграла в іншу гру і домоглася зниження цін на газ через нещодавні домовленості з Москвою. Чим обернуться «російські поступки»? Відповідь на це запитання дізнаватимосся ще довго.

Друге. Уряд Миколи Азарова, прийшовши до влади, взяв кредит, який приблизно дорівнює сумі всіх кредитів, узятих попередніми урядами України. А ось і результат, який маємо зараз: спад виробництва, зниження валового національного продукту, стагнація економіки... І на тлі цього – величезні борги, які треба повертати! А чи не оптимальніше було створити економічний клімат у державі, який забезпечував би прихід до України не кредитів, а зовнішніх інвестицій? Але сприятливого інвестиційного клімату в Україні не створено й досі. Чому? Одна з причин полягає в тому, що за наявності зовнішніх інвестицій деяким нашим олігархам довелось б суттєво скоротити (а, може, й втратити?) свій бізнес, оскільки їх продукція виявилась б неконкурентоздатною.

Третій. Кабінет Міністрів або погано, або ніяк не прорахував варіанти входження в євроасоціацію. Іншими словами, ним не була створена модель входження в європейський ринок: то уряду Азарова потрібно для цього 160 млрд. доларів, то 20 млрд. Більше того, ця модель не враховувала й екстремальні варіанти розгортання подій – політику Росії по блокуванню постачання продукції українського виробництва.

Можливою є й інша причина. Не виключено, що Кабмін чи сам прем'єр-міністр ніколи по справжньому й не розглядав можливість приєднання до євроспільноти, а використовував переговори з ЄС лише як «страшилку» на переговорах з Росією. Тому не дивно, що така модель розвитку подій, яка вийшла на фінішну пряму підписання угоди про євроасоціацію, в останній момент «розпорядженням» уряду була зупинена.

Четвертий. Хіба хтось в Україні не знав про те, що ми йдемо в євроспільноту? Виявляється, таких є доволі багато. Це, зокрема, власники й директори промислових підприємств, причому як державних, так і приватних. Адже вони три роки «не знали», що Україна прямує в Європу, оскільки не читали прийнятих Верховною Радою законів та статуту Партії регіонів.

Виявляється, директори і власники великих підприємств, наприклад у ЗАЗ, «МоторСіч», не готові до переходу на євростандарти. І цьому я охоче вірю. Але тоді (якщо це підприємства державні) директорів, які не виконують політику своєї партії і політику Президента, потрібно просто знімати з роботи за зрив цієї політики. А якщо це підприємства приватні, то чи повинна держава та її громадяни відповідати за те, що якийсь приватний підприємець не вкладав фінансові ресурси у модернізацію свого підприємства, а замість цього купляв собі, наприклад у Лондоні, вілли за 180 млн. дол.

Чому така ситуація? На згаданих підприємствах їх власникам за умов монопольного становища можна мати вищі прибутки ніж за умов вільного ринку євроспільноти (ці прибутки, зокрема, утворюються і за рахунок низьких зарплат працівників цих підприємств). То чи потрібно уряду знімати таких директорів або відмовляти таким власникам? Зрозуміло, що не потрібно, бо це особливі члени їх партії.

Але, насправді, потрібно враховувати і інше. Входження України в євроспільноту суперечить плану Володимира Путіна і його «п'ятої колони» в Україні відновити Російську імперію. І ті директори, які начебто відстоюють інтереси своїх трудових колективів, фактично підігрують цим планам.

П'ятий. Як відомо, Кабінет Міністрів своїм розпорядженням заперечив зовнішню політику Президента. Тобто уряд своїм розпорядженням відмінив закон України... Юристи добре розуміють, що це означає (мовою військових це означає, що прийшов полковник і відмінив наказ генерала). Але що ж тоді робило і де було Міністерство юстиції, яке має контролювати такі документи?

Чи потрібно продовжувати рахувати євроінтеграційні помилки й далі? І так усе зрозуміло: допущені Кабміном помилки призвели до зриву зовнішньої політики Президента. Та й не тільки Президента. Ці помилки (чи свідомі блефування?) привели й до зриву європрагнень більшості українського народу. Що робить Президент з прем'єр-міністром, який не забезпечив виконання провадженої Президентом політики? Як мінімум, відправляє у відставку.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/politika/pyat-pomilok-uryadu-azarova>

Навіщо Майдану «Майдан» *Журнал "Український тиждень"*

ГНОМ. Саме так дотепники охрестили Громадське народне об'єднання «Майдан», про створення якого лідери опозиції оголосили зі сцени Євромайдану в Києві 22 грудня. Дотепників почули: незабаром новий надпартійний (як було заявлено) рух перейменували у Всеукраїнське об'єднання «Майдан». Але решта проблем такому швидкому вирішенню не піддаються.

Підвалини цих проблем заклали на стадії формування Ради «Майдану» та інституту його співголів. До першої спочатку ввели близько 40 політиків, громадських активістів, журналістів і митців. Співголовами ж стали лідери трьох опозиційних партій Віталій Кличко, Арсеній Яценюк та Олег Тягнибок, а також ув'язнена Юлія Тимошенко, екс-в'язень Юрій Луценко, співачка Руслана Лижичко та президент Києво-Могилянської академії Сергій Квіт.

Одразу ж виявилось, що спосіб формування Ради та її верхівки був далекий від прозорості. Так, Руслана розповіла Тижню, що про свою «посаду» їй стало відомо буквально з новин. «Я дізналася про це з інтернету. Власне, як у 2006 році, побачила в телевізійній рекламі, що стала депутатом», – заявила естрадна зірка. Ще більшою мірою непрозорість проявилася під час формування Ради «Майдану». Серед тієї її частини, що складається з громадських активістів, про своє включення до Ради «з інтернету» дізналася чи не більшість.

Соцмережі зарясніли коментарями з варіаціями відомої фрази російського політика Віктора Черномірдіна: «Що не будемо – виходить КПРС». Але насправді ситуація значно складніша. Та сама КПРС майже весь час свого існування була могутньою і надцентралізованою політичною силою. Про ВО «Майдан» цього наразі не скажеш. Тиждень поспілкувався з півтора десятками членів Ради та співголів організації (не всі й не про все погодилися говорити під запис) і спробував зрозуміти найбільші виклики, що стоять перед ними.

Безцентральна Рада

Ідея створити єдиний центр координації Євромайдану ширяла в повітрі давно. Власне, ніхто не робив із цього таємниці. Екс-міністр Юрій Луценко, журналіст Віталій Портников, активіст Ігор Луценко та інші не раз виступали з такими пропозиціями в пресі. Ідеї обговорювались у соцмережах і, ще активніше, в колах майданівців.

Сьогодні можна виокремити два відмінні підходи. Один, умовно кажучи, демократичний – якнайширша автономія всіх партій, організацій, рухів тощо, які приєдналися до Євромайдану на різних етапах його існування, а то й виникли саме там. Сьогодні налічується до 30 таких структур. Досить сказати, що ще донедавна на Майдані, наприклад, функціонували аж два «вільних університети» та щонайменше дві медичні служби.

Другий підхід був суто політичним. Хоч як дивно на перший погляд, серед його прибічників були й відомі громадські діячі, й журналісти. «Я пропонував створити вузьку раду, котра координувала б дії всього Майдану», – розповідає творець однієї з концепцій. За його словами, до такої ради мали увійти лідери трьох провідних опозиційних партій, Юлія Тимошенко і двоє-троє найенергійніших громадських активістів. Наш співрозмовник запевняє, що оголошення зі сцени Майдану про створення нової структури стало для нього несподіванкою вже навіть тому, що саме в цей час тривали наради з юристами щодо формулювань програми та статуту організації.

Із коментарів Тижню членів Ради «Майдану» та її співголів неважко помітити, що нове об'єднання створили раніше, ніж сформулювали його цілі. Ідея цього утворення проговорювалась – і вже не вперше – на засіданні в Будинку профспілок напередодні оголошення про створення Ради «Майдану», о сьомій вечора. Але навіть присутні там у більшості своїй не знали, що вже завтра почують про доконаний факт.

«Я був на засіданні, яке передувало створенню Ради «Майдану», і там проговорювали, який це матиме вигляд. Наступного дня ми дізналися, хто ще туди ввійшов», – дипломатично сказав Тижню голова партії «Демократичний альянс» Василь Гацько. Активіст Ігор Луценко, один із лідерів «Громадського сектору» Євромайдану, взагалі не знав раніше про своє

включення до Ради. Натомість нардеп від «Свободи» Андрій Ілленко заявив: «Я не був на засіданні, де формувалась Рада «Майдану», але знав, що моя кандидатура обговорюється й затверджується. Тому ніяких несподіванок для мене особисто не сталося».

Треба зазначити, що ніхто із членів Ради, включених до неї без їхньої згоди, від цієї честі таки не відмовився (хоча Руслана заявила, що не буде співголовою). Понад те, всі вони зараз коментують ситуацію досить обережно. Мотивація проста: небажання розколювати рух. У цьому сенсі, можливо, варто казати про певне подолання активістами архетипу «трьох гетьманів». Водночас усе це не змінює того факту, що список членів Ради почали коригувати відразу ж після його появи. А просто під час підготовки цього номера Тижня Юрій Луценко в ефірі телекомпанії ZIK заявив, що інститут співголів, можливо, узагалі скасують, і анонсував нові обличчя в Раді «Майдану».

Проблема в тому, що ці заяви зовсім не обов'язково утіляться в життя. Понад те, процес змін може виявитись перманентним. Чи може функціонувати управлінський орган, що перебуває в стані перманентної «утруски», – питання риторичне.

Устояти, щоб не впасти

За всього цього єдиний орган управління чи бодай координації Майданові потрібний як ніколи. Це питання виживання самого Майдану, де в останній тиждень дедалі частіше спостерігаються ознаки деградації.

Так, розголосу наробив «самосуд» над двома крадіями мобільних телефонів, що орудували серед мітингувальників у будівлі столичної мерії. Чоловіків змусили публічно каятися на колінах. Відповідне відео з YouTube дало майданофобам привід поговорити про «звірячий вишкір революції». Але справді тривожний сигнал: на Майдані таки може процвітати безлад.

І навіть у великих масштабах. Скажімо, медслужба Майдану на чолі з нардепом-свободівцем Святославом Ханенком (керував медзабезпеченням іще під час Помаранчевої революції) видворила з території медиків-волонтерів, що не входили до «офіційних» майданівських структур. Поскандалили знов-таки свободівці та активісти Комітету визволення політв'язнів. Другі стверджують, що перші заборонили їм збір коштів «на підтримку політв'язнів» і навіть нібито відібрали кілька скриньок з уже зібраними пожертвами. Ще раніше на Майдані спалахували скандали й навіть сутички між ультраправими та профспілковими діячами.

Раз по раз представники різних рухів і партій звинувачують одні одних в усіляких гріхах, аж до торгівлі «наліво» ліками, їжею і теплими речами, що їх жертвують кияни та приїжджі з регіонів. Перевірити ці дані неможливо просто тому, що за десятками окремих історій не стоїть жодної узагальненої статистики. Якщо про масштаби пожертв на Євромайдан більш-менш інформують в інтернеті, то от порядок витрати цих пожертв – у тумані. Тим часом намети вкриваються наліпками із проханням про дрова, цукор, каву тощо. Вирішення цих питань мало б стати першочерговим завданням координаційного органу «Майдану», якщо він нарешті запрацює.

Натомість опитані Тижнем керманічі, особливо політики, поки що не мають єдиної програми навіть у стратегії.

«Успіх повинен мати вигляд позачергових виборів. Я гадаю, це мають бути перевибори всіх гілок влади, й до того ж на багатьох рівнях», – це позиція народного депутата від УДАРу Віктора Чумака. «Це покарання винних у побитті студентів, звільнення від кримінальної відповідальності учасників акцій протесту, відставка уряду. Хоча задоволення цих вимог не означає припинення Майдану. Ситуація в країні має знайти політичне врегулювання, а ним можуть бути вибори», – коментує політолог Ігор Жданов. Утім, він не виключає, що вибори можуть бути строковими. Громадські активісти видаються конструктивнішими за політиків. «Мені здається, що Рада ВО «Майдан» має бути протопарламентом, структурованим за комісіями, у кожній із яких працюватимуть моральні авторитети й спеціалісти. У цьому парламенті повинні постійно відбуватися засідання», – каже Ігор Луценко.

Тим часом перед «Майданом» стоїть ще одне стратегічне завдання: не допустити судових і політичних репресій. На це вказала більш ніж половина опитаних Тижнем членів Ради ВО «Майдан». Але вже після цих розмов сталися збройний напад на активіста харківського Євромайдану Дмитра Пилипця та звіряче побиття київської журналістки Тетяни Чорновол (див. стор. 4). І на час здачі числа до друку ні ВО «Майдан», ні Майдан як такий ще не мали узгодженої відповіді на ці «технології».

<http://tyzhden.ua/Politics/97801>

Інтернет-ЗМІ

Оппозиция: тектонический сдвиг *Левый Берег.ua*

В воскресенье в Киеве состоялось уже шестое народное вече – «Солидарность против террора». Традиционно помитинговал на Майдане, активисты «съездили в гости» к Виктору Януковичу, Николаю Азарову, Владимиру Рыбаку и Виктору Медведчуку.

На этом активности Майдана-2013 исчерпались. Переходя в 2014-й, тут подводят промежуточные итоги и намечают политические горизонты. Следующие 365 дней станут определяющими для избирательной кампании 2015-го.

Ключевой – в плане горизонтов – вопрос: «как конвертировать протестный потенциал Майдана в предстоящую гонку?» Еще: «как «инфицировать» «вирусом Майдана» юго-восток и центр страны?».

От того, как украинская оппозиция ответит на эти вызовы, напрямую зависит ее собственная состоятельность и политические перспективы.

Обезличенная кампания

Активную фазу гонки откладывать более нельзя.

Еще летом ОО – во исполнении «Концепции избирательной кампании», написанной лично Тимошенко – были развернуты 225 избирательных штабов.

Развернуты без привязки, как вы понимаете, к партийным организациям, в которых до сих пор продолжаются реформирования, столкновения между «старыми» «батькивщинцами» и вновь прибывшими «фронтовиками» и т.д.

Развернуть штабы, однако, мало – загодя следует позаботиться:

- о формировании команды. Так чтобы кандидат прошел кампанию плечом к плечу со своим будущим премьером, главами НБУ и ГПУ, МВД, министрами юстиции, финансов и т.д.

- о формировании повестки дня и мессиджей кампании. Мессиджей не «против», но «за» конкретные изменения;

- о договоренностях с элитами – как на всеукраинском уровне, так и на местах. Элиты, равно, кстати, как многотысячный бюрократический аппарат, - «самонаводящиеся», то есть любят присоединяться к победителю. Однако, приложив известные усилия, их самоопределение можно ускорить;

- о «подтягивании» кадров – для работы в комиссиях, в качестве наблюдателей и т.д., их обучении, подготовке.

Разбираться со всем этим, предъявлять общественности первые результаты необходимо уже сейчас. Промедление чревато фиаско.

Вопрос: кому разбираться?

Несмотря на длительное пребывание в заключении, лидером украинской оппозиции по-прежнему остается Юлия Тимошенко. И Виталий Кличко с его прогрессирующим рейтингом, как бы он к этому не относился, вынужден мириться и считаться.

Посему последнее слово в деле выдвижения единого кандидата – за Тимошенко. Планировалось, она скажет его после Вильнюса. Однако Майдан смешал все карты.

Номинально «единым оппозиционным» остается сейчас сама Юлия Владимировна.

Вплоть до 21-го ноября ее шансы выйти на свободу были достаточно высоки. Как и получение в ЕСПЧ решения, де-факто полностью восстанавливающего ее в политических правах.

Сегодня перспектива ЕСПЧ по-прежнему актуальна. Выхода из неволи – нет.

Полноценно заменить ЮВТ в качестве «единого кандидата» Арсений Яценюк не может. Причин тому множество, они всем известны, так что от перечисления воздержимся. Настаивай ЮВТ на приоритетности позиций Арсения Петровича – раскол в оппозиционном лагере гарантирован. Отсюда многочисленные заявления экс-премьера о целесообразности в первом туре попытать счастья всем желающим, а уже во втором – сконцентрировать усилия.

Вновь открывшиеся обстоятельства

Последняя полноценная рабочая неделя декабря ознаменовалась обнаружением двух знаковых социологических исследований. Еще одно, не менее знаковое, оставалось – вплоть до настоящего момента – за кулисами.

Исследования зафиксировали тектонический слом, произошедший в оппозиционной среде. Майдан, как и следовало ожидать, расставил все по своим местам, став своеобразными праймериз для меньшевиков.

Итак, по данным «Социс» и группы «Рейтинг», если бы выборы главы государства проходили в ближайшее воскресенье, то 20,2% (среди всех опрошенных) поддержали бы Януковича, 18,6% - Виталия Кличко. Еще 9,4% - Арсения Яценюка, 7,1% - Петра Порошенко, 5,1% - Олега Тягнибока.

При этом почти 15 процентов граждан с выбором не определились. Еще 15 не намерены приходить на участки.

Если бы Юлия Тимошенко смогла принять участие в выборах, картина бы сложилась следующая: Янукович - 20,1% (среди всех опрошенных), Тимошенко - 16,6%, Кличко - 16,2%, Порошенко - 5,7%, Симоненко - 4,5%, Тягнибок - 3,9%.

Следующая социология – от Фонда Деминициативы и центра Разумкова, обнаруженная в пятницу, для оппозиции весьма неутешительна. В случае если бы президентские выборы состоялись в ближайшее время и Юлия Тимошенко принимала бы в них участие, голоса распределились бы следующими образом: Виктор Янукович – 25,6%, Виталий Кличко – 16%, Юлия Тимошенко – 11%, Петр Порошенко – 7,6%, Арсений Яценюк – 5,1%.

Точно такой же вопрос, но не предусматривающий участие Тимошенко, дает следующее: Янукович – 25,5%, Кличко – 18,3%, Яценюк – 10,1%, Порошенко – 8,8%, Тягнибок – 4,7%. Юрий Луценко в выборах принимать участие не намерен, поэтому в опросники не включался.

Неопределившихся – 12%; тех, кто не собирается идти на участки – 16%.

Наконец, данные от социологического департамента Киевского института проблем управления имени Горшенина. Десять дней тому специалисты Института проводили опрос исключительно среди стоявших на площади. Опрос был открытым – участникам исследования предлагалось самим определить фамилии лидеров Евромайдана, которым они доверяют больше всего. Результаты красноречивы. Первое место – Виталий Кличко с 17%, далее – Порошенко с 16,5%. За ними – Арсений Яценюк и Руслана Лыжичко. «Парад» замыкает Олег Тягнибок.

Теперь суммируем тенденции.

Первая. По-прежнему крепки позиции Виктора Януковича. Несмотря ни на что.

От 20 до 25% на входе в кампанию – очень солидно.

Собственно, это так называемое «электоральное ядро» Виктора Федоровича, которое навеки с ним и за него при любых обстоятельствах.

Для «неопределившихся», которых тоже немало, можно применить суммы разнообразных аргументов: спектр электоральных технологий в нашей стране широк.

В эту же копилку – те, кто в опросе принимать участие отказывается и/или не признается в намерении поддерживать власть. И тех, и других из кампанию в кампанию, по оценкам специалистов, все больше. Яркий пример – довыборы 15 декабря. Экзитполы на довыборах попросту не сработали. Почему – подробнее прочесть можно тут, но сам факт настораживает.

Вторая. Перераспределение лидерских позиций внутри оппозиции.

Имиджу Арсения Яценюка Майдан на пользу почему-то не пошел. Его нынешние рейтинги не многим выше тех, что были у него в бытность лидером «Фронта». Чуть выше поднялся Тягнибок. Существенно укрепились позиции Кличко и – сюрприз сезона – Порошенко.

Именем тандема

Имеем: два наиболее высоких рейтинга в протестной среде у Кличко и Порошенко. Логичный ход – их суммировать. Суммировать посредством создания тандема: Кличко – Президент, Порошенко – Премьер. В формате тандема провести избирательную кампанию. Одним из главных акцентов самой кампании сделав обязательство вернуться к Конституции образца 2004-го.

Подобный сценарий имеет ряд очевидных преимуществ:

- Виталий Кличко – фаворит оппозиционного электората, но по поводу его президентского потенциала имеются сомнения. Как он будет править, кто его команда, какова его государственническая платформа и т.д.? Наличие возле Кличко опытного управленца Порошенко «кадровые вопросы» снимает;

- возможность собрать электоральный урожай не только на традиционном «демократическом» поле, но и в центре страны, а также на юго-востоке;

- гарантированная поддержка запада;

- высокая вероятность победы нокаутом. Уже в первом туре.

Возможно ли формирование тандема Кличко-Порошенко? По данным Lv.ua, тематические переговоры между ними продолжаются, однако результативными их пока не назовешь. Для успеха мероприятия необходим арбитр, гарант «сделки». Желательно – внешний. В одной из стран ЕС, допустим. Для которых Кличко – персонаж вполне понятный. Порошенко – тоже. А понятность и прогнозируемость – то, чего западу остро недостает в украинской политике.

Благословит ли тандем Тимошенко? Разумеется, нет.

Во-первых, это будет означать «слив» ею Арсения Яценюка. Вместе с ним – собственной партии «Батьківщина».

Во-вторых, отношение Юлии Владимировны к Петру Алексеевичу, мягко говоря, неоднозначное. На людях-то они давно примирились, в действительности – их конфликт 2004-2005-го годов – из разряда тех, что не забываются никогда.

В третьих, в глазах ЮВТ Виталий Кличко – проект Банковой. И ничего более.

Вместе с тем, именно союз Порошенко с Кличко может быть залогом скорейшего освобождения Тимошенко. Внешний арбитр вполне может сформулировать это главным условием для них.

Вдобавок подпирают риски: если энергия Майдана не станет движущей силой избирательной кампании-2015, для Юлии Владимировны велика вероятность третьего дела и продления срока заточения.

Однако если президентское и премьерское кресло будет занято, какой тогда функционал достанется Юлии Владимировне, спросите вы? Вот на сей счет точно можно не переживать. Едва вырвавшись на свободу, Тимошенко место себе найдет. И если все путем, уже к 2017-му вновь кардинально перекроит весь политический ландшафт. Зная ее, сомневаться в этом не приходится.

К тому же, кто сказал, что пост Премьера у Порошенко навечно?

Но вернемся к условиям от внешнего арбитра.

Кроме «вопроса Тимошенко», вторым таким условием видится возвращение к Конституции образца 2004-го. Которая, как известно, перераспределяет полномочия между президентом и премьером в пользу последнего. Виталий Кличко, в таком случае, сможет пользоваться всеми привилегиями «президента европейского образца» (главный из которых – публичность), Петр Порошенко – осуществлять текущее оперативное управление. Не справится – убудет в бесславное политическое забвение.

"Власть сильна как никогда". Надолго ли?

Суммируем. Наиболее вероятные сценарии для украинской оппозиции в первые месяцы 2014-го:

- Юлия Тимошенко не педалирует вопрос «единого кандидата». Время на подготовку к активной фазе кампании продолжает растрачиваться;

- Юлия Тимошенко педалирует вопрос и ставка делается на Арсения Яценюка. Далее предстоит работа по ликвидации последствий низкого рейтинга Арсения Петровича, наращиванию мускул;

- Кличко и Порошенко договариваются о создании тандема. Тягнибок и Луценко быстро находят в новом раскладе свое место. Яценюк и партия Тимошенко – нет. Сама Тимошенко – вне зависимости от ее позиции – получает гарантии скорейшего освобождения в случае, если в 2015-м тандем получает власть;

- Юлия Тимошенко не педалирует вопрос «единого кандидата», Кличко и Порошенко ни о чем не договариваются. Власть сохраняет стратегическое преимущество.

Какой из них изберут меньшевики? Хватит ли мудрости не путать личное счастье с государственным?

В нынешнем его виде Майдан, как ни парадоксально прозвучит, способствовал стабилизации лагеря власти. Олигархи, тем более подконтрольные им депутаты, больше не бунтуют, не вертят головой по сторонам в поисках дополнительной корзины, куда можно было бы что-то сложить. По исполнительной вертикали гайки закручены еще сильнее. СМИ зачищены, к ним приставлены новые «смотрящие».

Лозунг 2004-го «власть сильна как никогда» вновь актуален. Силы неравны. Но шансы нивелировать ситуативное превосходство власти у оппозиции есть. Главное – не медлить.

http://lb.ua/news/2013/12/29/250459_oppozitsiya_tektonicheskij_sdvig.html

Блоги

Арсен Аваков: «Доктор твиттерических наук внес предложение...»

lb.ua

То, что Допа давно и упорно старается быть самым верным плохишом для Януковича очевидно. То, что хочет изо всех сил быть самым большим радикалом и сепаратистом страны – проявляется все рельефнее. То, что хочет он в российский имперский плен, вне зависимости от судьбы Януковича – все очевиднее из его русофильской риторики последнего времени.

И не послом он хочет в России быть, как приписывали ему журналисты – надсмотрщиком от них тут, на Украине –верным сатрапом императора.. Да вот, сегодня появилось высказывание Допы о отмене акта Молотова-Риббентропа, отсоединению от Украины западных земель.. И почему-то всем стало очевидно окончательно: « Боже, какой дебил!» .. А дебилов и в Москве особо не жалуют. У них своих хватает..

p/s. Или думаете, подумает, подумает Виктор Федорович, по идее верного вассала допы, а подумав - решит: «Отправлю ка я этот вопрос в наш самый честный и не зависимый Конституционный суд и.. Риббентропа восстановят и Молотова воскресят. И СССР в границах

1940го... А чого, с конституцией 2004 года проканалю ж – и не пикнули... Будем пробовать.. Но, это – Крым не отдадим – там у нас дача. Не забыть сказать...»

p/p/s. Стаття 110. Посягательство на територіальную цілісність и неприкосновенність України

http://blogs.lb.ua/arsen_avakov/250458_doktor_tvittericheskikh_nauk_vnes.html

Анатолій Гриценко: «Рада Майдану і Майдан: моя позиція»

pravda.com.ua

Отримав сотні листів, дзвінків, смс, коментів-питань – щодо діяльності Ради Майдану і моєї в ній участі (неучасті), щодо дальшої долі Майдану. Відповідаю на питання, які Ви ставите найчастіше.

1. Чи ображений я тим, що мене не включили до Ради Майдану? Ні. Знаю, що не Майдан формував Раду, інакше вона була б іншою і я би в ній працював. Знаю, хто саме з "трійці" складав списки під килимом, поставивши інших перед фактом уже біля сцени Майдану. Знаю, чому моє прізвище було викреслено. Так само як і пропонувані мною прізвища Найєма, Богомолець, багатьох інших. Ображатися на тих, хто сильних людей поряд і правди боїться більше, ніж Януковича?

2. Чи увійшов би я до складу Ради Майдану, якби запропонували зараз? Дякую Вам за активну підтримку, але відповідь – ні. Тому що попри наявність у складі Ради багатьох чесних і шанованих мною людей, на жаль, ця Рада загалом – з самого початку недієздатна, вона мертвонароджена. Рада сформована за хибними совково-партійними принципами, далека від Майдану, не відображає його складу і прагнень людей, які на Майдані цілодобово, з самого початку. Окремим членам Ради, яким довіряю, я передав свої пропозиції, як можна було б виправити ситуацію в Раді в інтересах Майдану – з того нічого не вийшло. Замість необхідного скорочення чисельності Ради і включення до її складу (замість двох десятків депутатів і партійних штабистів) реальних активістів громадського сектору, моральних авторитетів, шанованих військових, лідерів молоді – Раду навпаки вирішили збільшувати чисельно, перетворюючи її з інструменту прийняття рішень на нескінченну говорильню. Брати участь у хибному партійно-керіваному дійстві, знаючи, що розумні пропозиції там відторгаються?

3. Чому, попри таку позицію, вимагаю від Ради Майдану Плану дій? Тому що це найперше і найголовніше її завдання. І тому що я, моя родина, мої друзі, колеги, однопартійці – теж учасники Майдану і маємо повне право вимагати. Рада Майдану, нехай напівформально, на скору року, все ж отримала від людей мандат – і вона повинна працювати: не в інтересах самої себе, чи якоїсь партії, а в інтересах людей. Реєстрація у Мін'юсті нової громадської організації, підготовка Статуту, визначення стратегічних напрямів діяльності... То все важливо, але не зараз, на дальшу перспективу. Затримка часу працює проти Майдану, проти кожного з нас, це треба усвідомити! Раді зараз не президії та комісії треба створювати (вже сьому добу поспіль), а невідкладно розробити, прийняти й довести до людей на Майдані головне – План дій. Бо оновлена велика сцена, яскраві феєрверки, святкування Нового року чи оголошена Радою наперед, щоб усі-усі почули, поїздка колони машин в напрямку Межигір'я (до першого бар'єру міліції) – то все класні речі, але Майдан те не гріє. Люди чекають від обраної ними Ради зрозумілого й реалістичного Плану дій, принаймні на місяць. Інакше, якщо Рада й надалі триматиме паузу, то скоро вже не буде до кого той План доводити. Хіба це членам Ради не зрозуміло? Вам довірив Майдан – робіть свою справу чесно, відповідально і швидко! Хто не хоче чи не може – нехай іде з Ради, Майдан на його місце делегує інших. Які не бояться відповідальності. Які мають відповідні знання і досвід. Які не торгуються з владою за лаштунками. Які не залежать від олігархів. Які не зливають владі плани Майдану. Які на Майдані працюють, а не піаряться, таскаючи за собою прес-служби з камерами. Які розуміють, що Майдан – набагато важливіше чийогось президентства, прем'єрства чи спікерства...

4. Чому не оприлюднюю (не оголошую зі сцени) власні пропозиції щодо Плану дій? Принаймні з двох причин. Перша – люди на Майдані мають почути не 5, 10, чи 50, а 1 (один) План дій, продуманий і узгоджений – План не для обговорення, а для виконання. Оголошений

не мною самочинно чи кимось із Вас, і не чийось партійним штабом, а оголошений на сьогодні поки що єдиним органом Майдану – Радою Майдану. Друга причина – попередні мої пропозиції, що вносилися регулярно, протягом місяця, ще до утворення Ради, на словах сприймалися, але у більшості своїй – не реалізовувалися. Свідомо і навмисно не реалізовувалися, тепер знаю це напевно. Влада про деякі з них дізнавалася швидше, ніж я встигав вийти з приміщення Штабу спротиву. Окремі пропозиції реалізовувалися, але із запізненням на 20 днів і майже з точністю до навпаки, як це сталося з моєю ініціативою створити Раду Майдану та пропозиціями щодо її персонального складу. Коли побачив у Раді Майдану тих самих нечистоплотних персонажів, по суті зрадників, обговорювати з ними якісь плани дій? Хіба що їхні плани зливу Майдану, але я з іншого факультету.

5. Що небайдужим людям, активістам Майдану, за цих умов робити? Перше – дочекатися, коли Рада Майдану, можливо, під впливом більш правдивої й дієвої її частини, врешті оголосить якийсь План дій. Якщо він буде переконливим – ми з Вами, усі разом, маємо докласти зусиль для виконання цього Плану. Заради Майдану і успіху спільної справи. А якщо ні? Тоді ми все одно робитимемо те, що чесно й самовіддано робили дотепер, що вважаємо вірним і заради чого, власне, на Майдан вийшли. Робитимемо не на коротку, а на довготривалу перспективу.

Тож друге завдання – не гаючи часу, зараз усім активним людям, "однієї групи крові", треба гуртуватися до купи, підтримувати й захищати одне одного. Треба зберегти усі ті живі й ефективні острівці громадянської позиції та самоврядування, які позитивно проявили себе на Майдані як самодостатні й дієві структури. Треба посилити їх новими активними людьми, налагодити живу взаємну комунікацію – на завтра і на майбутнє.

6. Скажу зараз те, прикре й малоприємне, про що думають і говорять багато, в наметах і на кухнях – але проголосити зі сцени Майдану ніхто не осмілюється. Скажу прямо, бо це правда:

Майдан як шанс, Майдан як потужний імпульс, Майдан як активну й готову до дій людську енергію – уже злили. Але...

Майдан як генератор позитивних змін, Майдан як ядро зміцнення громадянського суспільства, Майдан як постійно діючий інструмент прямого впливу народу і на владу, і на опозицію, Майдан як рентген, що просвічує кожного, виявляє серед нас сильних, порядних і ефективних людей, майбутніх лідерів – такий Майдан не зіллє ніхто!

Звідки така впевненість?

За період Майдану мільйони людей по всій країні піднялися із зневіри, розправили плечі, вдихнули на повні груди свіжого повітря, відчули лікоть одне одного, побачили гарячі очі навколо себе сотнями тисяч...

Усі ці люди, справжні Громадяни з твердою громадянською позицією, які проявили себе набагато активнішими й відповідальнішими, ніж ті, хто взявся Майданом керувати; Громадяни, які повірили в себе й отримали тепло солідарної підтримки одне одного – звідси моя впевненість.

7. Що робити з Майданом зараз? Я би його переформатував, одразу після Нового року, і дав людям відпочити. Зменшити Майдан територіально й чисельно, до кадрованого стану (військові розуміють). Залишити на Майдані Незалежності компактний за розмірами й чисельністю, з меншою кількістю утеплених наметів і ротацією людей, добре укріплений фізично – як Майдан-форпост. Як стратегічно важливий потужний центр (ядро) – спілкування, інформування, мобілізації людей, підготовки та розгортання певних дій тоді, коли такі рішення буде прийнято.

Підсумовуючи: давайте, кожен з нас, на своєму місці та в межах наявних можливостей, працювати на об'єднання зусиль. Зміцнюючи навколо нас усе живе і правильне – відсікаючи неживе і хибне. Бо попереду дуже напружені й тривожні часи, Янукович уже не сам, за ним Кремль – вистоїмо лише разом!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/52bece6b3a78f/>

Вступив в силу Закон, який передбачає звільнення від відповідальності усіх учасників грудневих протестів*ICTV, Факти тижня*

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Цього тижня вступив в силу Закон, який передбачає звільнення від відповідальності усіх учасників грудневих протестів. Разом з тим Вищий спеціалізований суд заявив, що його не можна застосувати на практиці. Мовляв, немає механізму. Комітет Верховної Ради, який розглядав цей документ, із суддями категорично незгоден. Тож чи буде амністія для мітингарів, і чи потраплять під неї бійці "Беркуту"?

Кореспондент: Життя під арештом.

Ігор ГУЗЬ, депутат Волинської облради: "Якщо я порушую, це є пряма дорога до СІЗО".

Кореспондент: Депутата Волинської облради Ігоря Гузя помістили під домашній арешт.

Ігор ГУЗЬ, депутат Волинської облради: "Завдання яке – не відходити від цієї штуки за 15 метрів. Якщо ти відійдеш, відповідно відповідальний працівник МВС на пульті бачить, що людина залишила межі, які їй дозволено".

Кореспондент: Його звинувачують у хуліганстві, підбуренні до заворушень та блокуванні приміщень облради.

Ігор ГУЗЬ, депутат Волинської облради: "Виніс портрет Віктора Януковича догори ногами. Ну це моя позиція".

Кореспондент: Разом із Ігорем на Волині судять ще 5-х активістів Євромайдану. Ще 4-х викликали на допит на Франківщині. І це попри так званий Закон про амністію учасникам так званих протестів. Ухвалений народними депутатами закон цього тижня отримав підпис Президента, і набув чинності. Проте одразу ж кілька впливових суддів заявили, що для його втілення в життя немає механізму.

Павло ГВОЗДИК, заступник голови Вищого спеціалізованого суду України: "Законом чітко не визначено коло осіб, на яких він поширюється. Оскільки вжитий термін "учасники акцій протесту та масових заходів не дозволяє визначити кого саме слід вважати такими. Також не зрозуміло які масові заходи маються на увазі".

Кореспондент: Правозахисники теж назвали закон юридичним казусом.

Аркадій БУЩЕНКО, виконавчий директор Української Гельсінської спілки з прав людини: "Цим законом політики сказали – у нас немає правосуддя. Ми не довіряємо нашим судам. Ми переймаємо на себе судові функції. І тепер парламент буде визначати хто вчинив правопорушення, хто не вчинив".

Кореспондент: Аркадій Бущенко вважає парламентську амністією навіть своєрідною образою для суспільства. Адже депутати вирішили звільнити від відповідальності і мітингарів, і відвертих провокаторів. Усі гамузом.

Аркадій БУЩЕНКО, виконавчий директор Української Гельсінської спілки з прав людини: "Ми ще ні в чому не винні, а нас уже всіх амністували. Ну і правильно, він отримав назву Закону про амністію невинних. Голова Верховної Ради натомість визнав, що закон не досконалий.

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради України: "Всі розуміли, що це більше політичний, а не юридичний документ".

Кореспондент: Але навіть залізний аргумент – майже повний консенсус у сесійній залі.

Володимир РИБАК, голова Верховної Ради України: "Всі 5 фракцій погодилися прийняти такий закон. І конституційною більшістю Верховна Рада прийняла такий закон".

Кореспондент: Впливові українські юристи вважають закон стратегічною помилкою опозиції.

Степан ГАВРИШ, заступник голови Верховної Ради України (2000-2002 рр.): "Вона допустила визнання цим законом людей, яких до цього часу вважали невинними, визнання їх злочинцями або правопорушниками".

Кореспондент: Але не розуміють як суди можуть відмовитися виконувати чинний закон.

Степан ГАВРИШ, заступник голови Верховної Ради України (2000-2002 рр.): "Завдання суду – не давати нам публічні політичні коментарі, а власне застосувати цей закон в реальній справі, і прийняти це рішення. Ні прокуратура, ні органи слідства, міліції, СБУ не мають права порушувати, згідно цього закону, ніякі справи, і переслідувати цих людей".

Кореспондент: Наразі за ґратами лишаются останні із затриманих 1 грудня на Банковій Ярослав Притулено, а також активіст "Дорожнього контролю" Андрій Дзинзя та його адвокат Віктор Смалій. 5-х затриманих випустили із СІЗО під домашній арешт або особисте зобов'язання. Ще троє уклали угоди зі слідством, і відбулися штрафом. Водночас побоювання, що під амністією потраплять бійці "Беркута", які били мирних демонстрантів, фахівці вважають безпідставними.

Олексій БАГАНЕЦЬ, адвокат: "Їхня функція не приймати участь у масових заходах, а забезпечувати дотримання громадського порядку під час масових заходів. Тобто вони учасниками аж ніяк не можуть бути".

Кореспондент: Колишній заступник генпрокурора Олексій Баганець називає і конкретний механізм припинення кримінальних переслідувань.

Олексій БАГАНЕЦЬ, адвокат: "Прокурор відповідно повинен направити клопотання до суду, і поставити питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності у зв'язку з наявністю цього закону. І його треба виконувати. Не обговорювати, а виконувати".

Кореспондент: Попри всі дискусії, у п'ятницю Україна отримала перший прецедент застосування амністійного закону. Апеляційний суд Одеської області звільнив від відповідальності місцевого активіста Олексія Чорного саме на підставі закону від 19 грудня. Водночас Печерський суд Києва відмовився робити те саме стосовно дніпропетровського журналіста Валерія Гарагуца, і відправив справу на дорозслідування.

Чим зап'ятався святу 2013 рік

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Багатотисячні мітинги, барикади, водомети, сльозогінний газ. Усе це символи і цьогорічної Туреччини. Мітингувальники вимагали відставки уряду Ердогана. Прем'єр називав це екстремізмом. Протистояння тривало. Минулого тижня в країні розгорнулася велика антикорупційна кампанія. Поліція заарештувала понад 50 людей, і серед них родичі діючих міністрів. В результаті міністри економіки та внутрішніх справ з уряду Ердогана подали у відставку. Якими ще "гарячими" подіями запам'ятався святу 2013-й?

Кореспондент: Рік 2013 від Різдва Христового. Небо бере активну участь в земних справах. Блискавка б'є у купол Собору Святого Петра у Ватикані, і як грім посеред ясного неба Папа Римський Бенедикт XVI зрікається престолу. Перший випадок за 600 років.

Папа Римський Бенедикт XVI: "Я дійшов до висновку, що моїх сил, через похилий вік, недостатньо для виконання служіння Святого Петра. Бенедикту XVI 75. Йому в серце вживлений кардіостимулятор. В нього артрит і слабкий зір. Та експерти припускають, що для зречення у нього були інші причини. Наприклад, скандал із педофілами у церковних лавах чи неефективна боротьба з одностатевими шлюбами, контрацепцією та абортами".

Андрій ЮРАШ, релігієзнавець: "Були звинувачення, наприклад, банку Ватикану в махінаціях, відмивання коштів. Дуже неприємна ситуація, пов'язана зі зникненням секретних документів".

Кореспондент: За 4 дні небесна канцелярія надсилає на Землю ще один сигнал. Вибух метеориту на висоті 20 кілометрів над Челябінською областю Уламками накриває ще два сусідніх регіони. Постраждали понад тисяча.

Володимир БАСМАННИКОВ, хірург Челябінської лікарні №1: "В основном резано-ушибленные раны, в виду повреждения ран, стекол. Все это посыпалось, полетело".

Кореспондент: Вчере з NASA оцінюють потужність вибуху у 20 Хіросим. Місцеві мешканці шукають у його рухові таємний знак. Частина з них твердить про черговий кінець свята. Інша частина вже наступного дня продає космічні уламки на інтернет-аукціоні. А свідки падіння вписують метеорит у народний фольклор. Вибухом для Росіян Стало й повідомлення про розлучення Володимира і Людмили Путіних.

Володимир ПУТІН, Президент Росії: "Вот Людмила Александровна отстояла вахту, 8 лет, даже 9, 9 лет. Так что... В общем, это общее решение".

Кореспондент: Рішення про завершення майже 30-річного шлюбу подружжя озвучило після відвідан балету "Есмеральда" у кремлівському палаці.

Людмила ПУТІНА, колишня дружина Володимира Путіна: "Мы практически не видимся. В общем, так сложилось, что у каждого своя жизнь. Это действительно было нашим общим решением".

Кореспондент: Наприкінці року чутки про розлучення поповзли і й з Білого Дому. Ідеальна пара Барак і Мішель Обама нібито остаточно побила горщики після 20 років щасливого шлюбу. Та канцелярія Обами цю інформацію рішуче спростувала. А за кілька місяців до того політичне протистояння Володимира Путіна та Барака Обами балансувало на межі Третьої світової. Америка наполягала на негайному початку військової операції в Сирії у відповідь на застосування хімічної зброї проти мирного населення. Тоді загинула понад тисяча людей.

Барак ОБАМА, Президент США: "Міжнародна спільнота має домогтися покарання за використання хімічної зброї".

Кореспондент: Та американській розвідці так і не вдалося довести причетність до хімічної атаки опального Президента Асада. Тоді як російська дипломатія зробила "хід конем" – вмовила сирійського лідера оголосити про хімічне роззброєння країни.

Чоловік: "Очень высокопоставленный человек в Великобритании сказал мне, что Березовский скончался".

Кореспондент: Хімічний слід шукали і в раптовій смерті опального російського олігарха.

Олексій ВЕНЕДИКТОВ, головний редактор радіостанції "Ехо Москви": "Был в тяжелом психологическом состоянии. Он даже ездил в Израиль и лечился там".

Кореспондент: Крім затяжних депресій, Борис Березовський пережив і кілька замахів. Світова преса припускала, що його отруїли російські спецслужби. Та обшукавши маєток Березовського в Аскоті, Скотланд-Ярд знайшов лише шматок тканини, і прив'язаної до поперечини для шторки душу, і резюмував – Березовський повісився.

Олександр НЕКРАСОВ, колишній радник Президента Росії: "У нього були неймовірні борги. І він не знав як з ними розрахуватися. Продавав картини, закладав майно. Як на мене, він типовий приклад зламанної людини".

Джейкоб ЗУМА, Президент ПАР: "Нація втратила великого сина. Народ втратив свого батька".

Кореспондент: Це Президент Південної Африки про Нельсона Манделу, якого не зламали ані смертний вирок, пізніше замінений на довічне, ані 27 років за ґратами. Легендарний борець з апартеїдом та володар Нобелівської премії миру пішов з життя у віці 95 років після важкого рецидиву туберкульозу. Церемонію прощання відвідали десятки світових лідерів. Проводжаючи Манделу, Президент Сполучених Штатів та кубинський лідер навіть потисли один-одному руки, вперше за понад 50 років.

Барак ОБАМА, Президент США: "Нельсон Мандела надихав усіх нас, і був прикладом в тому числі і для мене".

Кореспондент: Понад 180 людей отримали тяжкі поранення, троє загинули. Серед них маленький хлопчик, який вболівав за батька, і чекав його на фініші. Такими цьогоріч були жахливі результати бостонського марафону, найкривавішого в історії США.

Чоловік: "Рвані рани, відірвані кінцівки, багато осколків".

Кореспондент: Поліція швидко вийшла на злочинців. Ними виявилися брати Царнаєва, що емігрували до США. Старшого Тамерлана застрелили під час затримання. Аби взяти молодшого Джохара, поліція мобілізувала кілька тисяч поліцейських. Наразі його судять. Свою провину Джохар не визнає. Сполучені Штати запустили в обіг нову 100-доларову банкноту. Купюра не лише заграла новими кольорами, а й отримала низку новітніх елементів захисту.

Майкл ЛАМБЕРТ, заступник директора Ради Федеральної резервної системи США: "Ці елементи розроблені для широкої громадськості, щоб звичайна людина, в'язавши банкноту до рук, могла одразу відрізнити справжню сотню від підробленої".

Кореспондент: Презентувати нові 100 баксів планували ще 2,5 роки тому. Але тоді третину банкнот з першої партії забракували. Мирна акція проти вирубки парку "Гейзі" в центрі Стамбулу, і несиметрична відповідь. Уряд кидає на її придушення поліцію зі спецзасобами. Результат – акція перетворюється на криваве протистояння по всій Туреччині. У зіткненнях гине 4 людини. Близько 8 тисяч отримують поранення. Активні протести тривають 2,5 місяці. Утім головної мети – відставки Прем'єра Таїпа Ер догана протестувальники так і не досягли. Придушення протестів шахтарів – окрема глава у біографії легендарної Маргарет Тетчер. Її непопулярні реформ нащадки змогли оцінити лише з часом.

Девід КЕМЕРОН, Прем'єр-міністр Великобританії: "Сьогодні ми втратили великого лідера, чудового Прем'єр-міністра і зразкову британку. Маргарет Тетчер не лише очолювала нашу країну, вона її врятувала".

Кореспондент: Баронеса Тетчер померла від інсульту у віці 87 років. Її поховали із воїнськими почестями поруч із чоловіком, якого вона пережила на 10 років. Попрощатися із "залізною леді" до Собору Святого Павла прийшла навіть королева Єлизавета. До цього британський монарх особисто прощався лише з Вінстоном Черчелем. Джордж Олександр Луї принц Кембриджський, а для своїх просто Джордж Мильна опера, що тривала від першої звістки про вагітність Кейт Мідлтон, завершилася хеппі-ендом 22 липня. Найочікуваніший первісток королівства народився з вагою 3800. І від тепер посідає третє місце в черзі на наслідування британської корони, після батька Вільяма та дідуся Чарльза.

Чим зап'ятався святу 2013 рік

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Багатотисячні мітинги, барикади, водомети, сльозогінний газ. Усе це символи і цьогорічної Туреччини. Мітингувальники вимагали відставки уряду Ер догана. Прем'єр називав це екстремізмом. Протистояння тривало. Минулого тижня в країні розгорнулася велика антикорупційна кампанія. Поліція заарештувала понад 50 людей, і серед них родичі діючих міністрів. В результаті міністри економіки та внутрішніх справ з уряду Ердогана подали у відставку. Якими ще "гарячими" подіями запам'ятався святу 2013-й?

Кореспондент: Рік 2013 від Різдва Христового. Небо бере активну участь в земних справах. Блискавка б'є у купол Собору Святого Петра у Ватикані, і як грім посеред ясного неба Папа Римський Бенедикт XVI зрікається престолу. Перший випадок за 600 років.

Папа Римський Бенедикт XVI: "Я дійшов до висновку, що моїх сил, через похилий вік, недостатньо для виконання служінь Святого Петра. Бенедикту XVI 75. Йому в серце вживлений кардіостимулятор. В нього артрит і слабкий зір. Та експерти припускають, що для зречення у нього були інші причини. Наприклад, скандал із педофілами у церковних лавах чи неефективна боротьба з одностатевими шлюбами, контрацепцією та абортами".

Андрій ЮРАШ, релігієзнавець: "Були звинувачення, наприклад, банку Ватикану в махінаціях, відмивання коштів. Дуже неприємна ситуація, пов'язана зі зникненням секретних документів".

Кореспондент: За 4 дні небесна канцелярія надсилає на Землю ще один сигнал. Вибух метеориту на висоті 20 кілометрів над Челябінською областю Уламками накриває ще два сусідніх регіони. Постраждали понад тисяча.

Володимир БАСМАННИКОВ, хірург Челябінської лікарні №1: "В основном резано-ушибленные раны, в виду повреждения ран, стекол. Все это посыпалось, полетело".

Кореспондент: Вчере з NASA оцінюють потужність вибуху у 20 Хіросим. Місцеві мешканці шукають у його рухові таємний знак. Частина з них твердить про черговий кінець свята. Інша частина вже наступного дня продає космічні уламки на інтернет-аукціоні. А свідки падіння вписують метеорит у народний фольклор. Вибухом для Росіян Стало й повідомлення про розлучення Володимира і Людмили Путіних.

Володимир ПУТІН, Президент Росії: "Вот Людмила Александровна отстояла вахту, 8 лет, даже 9, 9 лет. Так что... В общем, это общее решение".

Кореспондент: Рішення про завершення майже 30-річного шлюбу подружжя озвучило після відвідан балету "Есмеральда" у кремлівському палаці.

Людмила ПУТІНА, колишня дружина Володимира Путіна: "Мы практически не видимся. В общем, так сложилось, что у каждого своя жизнь. Это действительно было нашим общим решением".

Кореспондент: Наприкінці року чутки про розлучення поповзли і й з Білого Дому. Ідеальна пара Барак і Мішель Обама нібито остаточно побила горщики після 20 років щасливого шлюбу. Та канцелярія Обами цю інформацію рішуче спростувала. А за кілька місяців до того політичне протистояння Володимира Путіна та Барака Обами балансувало на межі Третьої світової. Америка наполягала на негайному початку військової операції в Сирії у відповідь на застосування хімічної зброї проти мирного населення. Тоді загинула понад тисяча людей.

Барак ОБАМА, Президент США: "Міжнародна спільнота має домогтися покарання за використання хімічної зброї".

Кореспондент: Та американській розвідці так і не вдалося довести причетність до хімічної атаки опального Президента Асада. Тоді як російська дипломатія зробила "хід конем" – вмовила сирійського лідера оголосити про хімічне роззброєння країни.

Чоловік: "Очень высокопоставленный человек в Великобритании сказал мне, что Березовский скончался".

Кореспондент: Хімічний слід шукали і в раптовій смерті опального російського олігарха.

Олексій ВЕНЕДИКТОВ, головний редактор радіостанції "Ехо Москви": "Был в тяжелом психологическом состоянии. Он даже ездил в Израиль и лечился там".

Кореспондент: Крім затяжних депресій, Борис Березовський пережив і кілька замахів. Світова преса припускала, що його отруїли російські спецслужби. Та обшукавши маєток Березовського в Аскоті, Скотланд-Ярд знайшов лише шматок тканини, і прив'язаної до поперечини для шторки душу, і резюмував – Березовський повісився.

Олександр НЕКРАСОВ, колишній радник Президента Росії: "У нього були неймовірні борги. І він не знав як з ними розрахуватися. Продавав картини, закладав майно. Як на мене, він типовий приклад зламаного людини".

Джейкоб ЗУМА, Президент ПАР: "Нація втратила великого сина. Народ втратив свого батька".

Кореспондент: Це Президент Південної Африки про Нельсона Манделу, якого не зламали ані смертний вирок, пізніше замінений на довічне, ані 27 років за ґратами. Легендарний борець з апартеїдом та володар Нобелівської премії миру пішов з життя у віці 95 років після важкого рецидиву туберкульозу. Церемонію прощання відвідали десятки світових лідерів. Проводжаючи Манделу, Президент Сполучених Штатів та кубинський лідер навіть потисли один-одному руки, вперше за понад 50 років.

Барак ОБАМА, Президент США: "Нельсон Мандела надихав усіх нас, і був прикладом в тому числі і для мене".

Кореспондент: Понад 180 людей отримали тяжкі поранення, троє загинули. Серед них маленький хлопчик, який вболівав за батька, і чекав його на фініші. Такими цьогоріч були жахливі результати бостонського марафону, найкривавішого в історії США.

Чоловік: "Рвані рани, відірвані кінцівки, багато осколків".

Кореспондент: Поліція швидко вийшла на злочинців. Ними виявилися брати Царнаєва, що емігрували до США. Старшого Тамерлана застрелили під час затримання. Аби взяти молодшого Джохара, поліція мобілізувала кілька тисяч поліцейських. Наразі його судять. Свою провину Джохар не визнає. Сполучені Штати запустили в обіг нову 100-доларову банкноту. Купюра не лише заграла новими кольорами, а й отримала низку новітніх елементів захисту.

Майкл ЛАМБЕРТ, заступник директора Ради Федеральної резервної системи США: "Ці елементи розроблені для широкої громадськості, щоб звичайна людина, в'язавши банкноту до рук, могла одразу відрізнити справжню сотню від підробленої".

Кореспондент: Презентувати нові 100 баксів планували ще 2,5 роки тому. Але тоді третину банкнот з першої партії забракували. Мирна акція проти вирубки парку "Гейзі" в центрі Стамбулу, і несиметрична відповідь. Уряд кидає на її придушення поліцію зі спецзасобами. Результат – акція перетворюється на криваве протистояння по всій Туреччині. У зіткненнях гине 4 людини. Близько 8 тисяч отримують поранення. Активні протести тривають 2,5 місяці. Утім головної мети – відставки Прем'єра Таїпа Ер догана протестувальники так і не досягли. Придушення протестів шахтарів – окрема глава у біографії легендарної Маргарет Тетчер. Її непопулярні реформи нащадки змогли оцінити лише з часом.

Девід КЕМЕРОН, Прем'єр-міністр Великобританії: "Сьогодні ми втратили великого лідера, чудового Прем'єр-міністра і зразкову британку. Маргарет Тетчер не лише очолювала нашу країну, вона її врятувала".

Кореспондент: Баронеса Тетчер померла від інсульту у віці 87 років. Її поховали із воїнськими почестями поруч із чоловіком, якого вона пережила на 10 років. Попрощатися із "залізною леді" до Собору Святого Павла прийшла навіть королева Єлизавета. До цього британський монарх особисто прощався лише з Вінстоном Черчелем. Джордж Олександр Луї принц Кембриджський, а для своїх просто Джордж Мильна опера, що тривала від першої звістки про вагітність Кейт Мідлтон, завершилася хеппі-ендом 22 липня. Найочікуваніший первісток королівства народився з вагою 3800. І від тепер посідає третє місце в черзі на наслідування британської корони, після батька Вільяма та дідуся Чарльза.

Уходящий год стал богатым на события

Интер, Подробности недели

Дмитрий АНОПЧЕНКО, ведущий: Масштабные теракты, финансовые потрясения и резонансные происшествия. Это лишь несколько эпизодов из тех, которые в этом году приносили мировые ленты новостей. Какие из них войдут в историю, а какие останутся лишь устаревшими сообщениями на пожелтевших страницах газет – выясняла моя коллега Анна Гороженко.

Анна ГОРОЖЕНКО, корреспондент: Китайцы – на Луне. Первые аппараты, произведенные в Поднебесной, успешно собирают данные на лунной поверхности. Пекин хочет добыть "серебро" в космической гонке и вторым после США высадить там своего астронавта.

В 2013-м в США наступил шатдаун – приостановка работы всего госаппарата. Республиканцы не могли договориться с демократами, начинать ли им реформу здравоохранения в 2014-м. В итоге – серьезнейший бюджетный кризис. 800 тысяч человек отправлены в неоплачиваемый отпуск. Страна потеряла 24 миллиарда долларов. Технического дефолта удалось избежать в последний момент. Барак Обама, рейтинг которого к концу года упал ниже 50 процентов, обвиняет во всем оппозицию.

Барак ОБАМА, президент США: "Выйти из правительственного шатдауна и избежать дефолта нам помогло настоящее чудо – чудо сотрудничества двух политических сил".

Анна ГОРОЖЕНКО, корреспондент: Не технический, а вполне реальный дефолт угрожал в 2013-м Кипру. Он стал пятой страной еврозоны, которой понадобилась помощь извне. Деньги МВФ и жесточайший контроль за передвижением средств спасли островное государство от краха, но как оффшорная зона Кипр фактически перестал существовать.

Самый вероломный после 11 сентября 2001 года теракт на территории США. Взрывы на всемирно известном Бостонском марафоне. Недалеко от финиша с интервалом в 13 секунд прогремели два взрыва. Три человека погибли, 264 ранены. Охота за террористами продолжалась четыре дня. В ней участвовала вся полиция Бостона. Террористами оказались два брата – выходцы из Чечни. В ходе спецоперации один из них убит, второй был ранен при аресте и вскоре предстанет перед судом. Ему грозит смертная казнь.

В Великобритании приговорили к пожизненному заключению террориста из Украины. Аспирант Павел Лапшин, выигравший грант на обучение, убил 82-летнего мусульманина буквально через четыре дня после приезда в страну, а затем организовал три взрыва возле мечетей. Свои действия он назвал "войной за чистоту белой расы". О досрочном освобождении Лапшин сможет просить только через 40 лет.

Самая страшная катастрофа в Испании за последние сорок лет. На огромной скорости поезд не вписался в поворот, сошел с рельс всего в нескольких сотнях метров от вокзала города Сантьяго де Компостелла. 80 человек погибли, более 150-ти ранены. Следствие установило, что машинист вдвое превысил разрешенную на этом участке скорость.

Один парк и многотысячные протесты. Демонстрации с требованием отставки правительства Турции, уличные столкновения, 8 погибших, 6 тысяч раненых и 600 арестованных. К такому итогу привели планы властей на месте стамбульского парка Гези возвести новый коммерческий центр. Протесты в Турции продолжались с мая 2013 года несколько месяцев и периодически вспыхивают с новой силой. Премьер-министр Эрдоган устоял, однако согласился на уступки митингующим.

БЕАТРИКС, КОРОЛЕВА Нидерландов (1980-2013): "Я очень счастлива представить вам нового короля Виллема Александра".

Анна ГОРОЖЕНКО, корреспондент: Королевские рокировки 2013-го. Королева Нидерландов Беатрикс и король Бельгии Альберт Второй отреклись от престолов в пользу сыновей. Такое решение оба приняли с целью омолодить монархии. Виллем Александр стал первым королем Нидерландов с 1890 года. До этого времени на престоле восседали женщины.

2013-й – год окончательного прощания с надеждами на оттепель в Северной Корее. Вместо ожидаемых реформ по китайскому образцу 30-летний лидер государства Ким Чен Ын выбрал репрессии и казни. После показательного процесса расстреляли даже его родного дядю. Казнили и бывшую возлюбленную Ким Чен Ына Хен Сон Воль. Вместе с другими артистами Национального оркестра ее обвинили в распространении порнографии.

В Грузии закончилась эпоха Михаила Саакашвили. Его ставленник на президентских выборах проиграл уже в первом туре. Тем не менее, с приходом нового президента Георгия Маргелашвили крутого поворота в политике Грузии не произошло. А теперь уже бывший президент Саакашвили устроился на работу – в Американскую школу права и дипломатии.

В России – большая амнистия по случаю 20-летия Конституции. Инициативу президента Владимира Путина поддержала Госдума, и в декабре на свободу вышли 25 тысяч человек. Среди них участницы панк-группы Pussy Riot, задержанные в сентябре во время протеста активисты организации Гринпис, а экс-глава "Юкоса" Михаил Ходорковский вышел на волю, написав прошение о помиловании.

Владимир ПУТИН, президент России: "Он уже провел в местах лишения свободы больше 10 лет. это серьезное наказание. Он ссылается на обстоятельства гуманитарного характера – у него больна мать. И я считаю, что, имея ввиду все эти обстоятельства, можно принять решение соответствующее, и в ближайшее время будет подписан указ о его помиловании".

Анна ГОРОЖЕНКО, корреспондент: Сразу же после освобождения Ходорковский покинул территорию России и вылетел в Германию. На первой пресс-конференции он заявил: политикой заниматься не намерен, он собирается стать правозащитником.

В 2013-м весь мир говорит о сланцевой революции, добыче сланцевого газа *ТРК "Украина", События недели*

Евгений МИХИН, ведущий: В 2013-м весь мир говорит о сланцевой революции, добыче сланцевого газа. Разведку месторождений, подготовку к добыче сланцевого газа начинают многие страны мира по примеру Соединенных Штатов, практически отказавшихся от импорта газа после начала добычи по методу глубокого крекинга. В числе таких стран – и Украина. Правительство Украины проводит тендер среди газодобывающих компаний, в котором побеждают корпорации Shell и Chevron. Первая будет заниматься добычей сланцевого газа на территории Донецкой и Харьковской областей, а вторая – во Львовской области. Однако, на промышленную добычу они планируют выйти не раньше 2015 года. И оптимистичный прогноз: в августе глава Минэнерго пообещал: ежегодная добыча сланцевого газа в стране к 2020 году может составить порядка 15 миллиардов кубометров.

Весной этого года изменилась карта оффшорных зон – с нее стерли Кипр

Евгений МИХИН, ведущий: Большой шторм в налоговых гаванях. Весной этого года изменилась карта оффшорных зон – с нее стерли Кипр. Долговой, финансовый, бюджетный и экономический кризисы там случились одновременно. По подсчетам федеральной разведслужбы Германии, около 20 миллиардов долларов на кипрских оффшорах составляли российские деньги. Киприоты попросили у ЕС в долг 17 миллиардов. 16 марта Евросоюз, МВФ и Европейский центральный банк согласились частично помочь в обмен на тотальную деоффшоризацию и введение единовременного налога на все банковские вклады в стране. В тот момент треть всех вкладов в стране принадлежала иностранцам, и в первую очередь – россиянам. В тот же день банки прекратили любую деятельность, наличность исчезла, заморозили даже счета дипструктур. Лондон в срочном порядке прислал целый самолет с наличными деньгами. Замерла и торговая деятельность. Запасов продовольствия на Кипре оставалось на неделю. Но за неделю переговоров выход все же удалось найти. Главным решением было введение налога на счета, на которых больше 100 тысяч евро. Началась реструктуризация банков, и вскоре прилетел еще один самолет с деньгами. На этот раз Европа прислала Кипру 5 миллиардов свеженапечатанных банкнот для удовлетворения спроса страны на наличность.

Віталій Кличко: «Опозиція оголошує всеукраїнський страйк після свят» *Радіо Свобода, Свобода сьогодні*

Опозиція має намір після Новорічних і Різдвяних свят оголосити всеукраїнський страйк. Про це заявив лідер партії УДАР Віталій Кличко на народному вічі «Солідарність проти терору» на майдані Незалежності в Києві.

«Ми всі маємо сказати, що працювати з цим урядом не будемо», – наголосив він.

За словами лідера УДАРу, влада очікує, що люди на Майданах розійдуться.

«Вони чекають, що ми розійдемося, вони погрожують нашим активістам, палять машини, б'ють активістів, вони дуже сподіваються, що ми втомимось і розійдемося по домівках. Ні! Ми будемо боротися до переможного (кінця – ред.), ми звідси не підемо», – сказав Кличко.